

Bilag til F. t. L. om Forlængelse og Ændr. af L. om Priser m. v.

Fremgangsmaaden ved Fastsættelse af Maksimalpriser i følgende Skrivelse af 4. November 1943:

„Ved hoslagt at tilbagesende den med Handelsministeriets Skrivelse af 13. f. M. (Journal Nr. 1915/39) fulgte Skrivelse af 6. s. M. fra Dansk Textil Union, i hvilken Skrivelse Organisationen har henstillet, at der foretages nærmere angivne Ændringer af Bestemmelserne i Prislovens §§ 13 og 15, skal man, efter at Skrivelsen har været forelagt Priskontrolraadets Forretningsudvalg, udtale følgende:

For saa vidt angaar Spørgsmaalet om den af Dansk Textil Union ønskede Tilføjelse til Prislovens § 13 gaaende ud paa, at Priser og Avancer fastsat i Medfør af nævnte Lovbestemmelse ikke maa sættes lavere end foreskrevet i Prislovens § 8, skal man bemærke, at Priskontrolraadet ved Fastsættelse af Priser og Avancer i Medfør af Prislovens § 13 stedse har fulgt den Praksis i videst muligt Omfang at tage Hensyn til, hvilke Priser eller Avancer den paagældende Branches Virksomheder ud fra Bestemmelserne i Prislovens § 8 vil være berettiget til at beregne sig, men da Omkostnings- og Avanceforholdene i Almindelighed ligger noget forskelligt for Branchens Virksomheder, og man ikke ved Gennemførelse af en Maksimalpris eller Avanceordning udelukkende kan tage Hensyn til de dyrest arbejdende Virksomheder eller de Virksomheder, der har den højeste Avance, men maa basere Ordningen paa et rimeligt Gennemsnit, vil de i Medfør af Prislovens § 13 fastsatte Priser og Avancer ikke for hver enkelt af den paagældende Branches Virksomheder komme til at svare til den efter § 8 tilladte Pris eller Avance.

Priskontrolraadet maa derfor udtale sig imod den af Unionen i saa Henseende foreslaaede Tilføjelse til § 13 og skal i øvrigt tilføje, at det er Raadets Opfattelse, at de i Medfør af § 13 fastsatte Priser og Avancer i Almindelighed er fastsat ret gunstigt i Forhold til de Priser og Avancer, som de paagældende Virksomheder vil kunne beregne sig efter § 8.

Med Hensyn til den af Unionen fremsatte Anmodning om Fastsættelse i Prislovens § 15 af en Tidsfrist for Behandling af Besværinger over Priskontrolraadets Afgørelser skal man bemærke, at Priskontrolraadet ikke paa Grundlag af sine Erfaringer med Hensyn til Behandlingen af Ankesager finder det paakrævet, at der fastsættes en Tidsfrist som af Unionen ønsket, i hvilken Forbindelse man skal oplyse, at naar Behandlingen af den i Unionens ovennævnte Skrivelse omhandlede Sag, der formentlig vedrører den af Dansk Textil Union fremsatte Besværing over Avanceordningen for Skjorter, varede fem Maaneder, skyldtes dette, at Sagen under Behandlingen i Ankenævnet to Gange har været søgt forligt ved Forhandling mellem Prisdirektoratet og Unionen.“

Herefter skulde det synes klart, at Prisdirektoratet i det mindste vilde efterfølge Principperne i Prislovens § 8, men dette har ikke altid været Tilfældet, hvorfor Unionen, hvor Prisfastsættelsen i for høj Grad har været i Strid med Prislovens § 8, har maattet rejse Ankesag og ogsaa faaet Avancen ændret i opadgaaende Retning. Afgørende er det imidlertid, at Prisdirektoratet under en Forhandling har tilkendegivet, at man ikke altid ønsker at respektere § 8's Bestemmelser ved Avancefastsættelser efter Prislovens § 13 og i øvrigt heller ikke anser sig for forpligtet dertil. Man er gaaet saa vidt, at man i et Tilfælde slet ikke har forhandlet med Branchen om Nedsættelse af Maksimalavancer. Ganske vist er saadanne Forhandlinger ikke nu foreskrevet i Prislovens § 13, men da Lovens § 8 bestemmer, at Priskontrolraadet, hvor Omstændighederne taler herfor, efter Forhandling med vedkommende Erhvervsorganisation eller Brancheforening kan tillade, at Avancebegrænsninger sker gennem Fastsættelse af Bruttoavance, maa det antages at være Lovens Hensigt, at Forhandling skal finde Sted.

Det Tilfælde, der her hentydes til, er Nedsættelsen af Bruttoavancerne paa Møbler.

Priskontrolraadet fastsatte i sin Tid Bruttoavancer paa Møbler og inddrog derved Senge og Sengeudstyrsforretninger under Avanceordningen, et ret betydeligt Omraade, der dog adskiller sig betydeligt fra den almindelige Møbelhandel derved, at Salget hovedsageligt bestaar af enkelte Senge, Børnesenge m. v., medens Møbelhandelen er baseret paa Salg af egentlige Møbler.

Priskontrolraadet nedsatte senere uden nogen som helst Forhandling med Textilhandelen, der repræsenterer Senge- og Sengeudstyrsforretningerne, Avancerne,